

La Doamne strigat-am, stihirile icoanei,
glas 1. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

O, preaslăvită minune! *lămurit s-a vădit* ca o făclie-a Harului *
a Maicii lui Dumnezeu *sfântă Icoană azi; *
Strălucește-te, dar, slăvit, *de-Dumnezeu-aleasă moștenirea ei, *
Luminează-te, Ei strigând, *o, mănăstire a Dohiariului: *
Cea plină de dar Bucură-te, *cu tine este Domnul, *
Cel ce dă lumii *prin tine mare milă. (de 2 ori)

O, preaminunate lucrurile tale, *
prin care îți și adăpi *moștenirea arătat *
și pururea mântuiești *pe rugătorii tăi; *
că pahar îmbelșugat *al bunătății cerești arătat-ai, dar, *
Icoana ta, izvorând *apa vieții acelor care zic: *
Cea plină de dar Bucură-te, *cu tine este Domnul, *
Cel ce dă lumii *prin tine mare milă.

Purtarea ta de grijă o proslăvim, *
Preacurată Maică, *ceia ce ne desfătăm *
de cele de la tine *dumnezeiești bunătăți; *
că strajă și pavăză *și purtătoare de grijă [a]rătat-te-ai *
acelor care zic, *Grabnic-Ascultătoare, laudându-te: *
Cea plină de dar Bucură-te, *cu tine este Domnul, *
Cel ce dă lumii *prin tine mare milă.

Alte Stihiri asemănânde. Glas 4. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Preacinstit Cortul Domnului, *Vița cea fără lucrător, *
ca o joardă vie și purtătoare de rod *
Asemănarea ei și-a întins *asupra Dohiariului, *
prin Care a înflorit *iarăși strugurii cei preadulci *ai minunilor, *
celor care strigăm cu dor Fecioarei: *
Tu ești apărarea noastră, *Grabnic-Ascultătoare, de-a pururea.

Preacinstită Icoana ta *ca măslinul cel roditor *
s-a lucrat, Fecioară, cum bine ai voit, *
ai bucuriei dumnezeiești *stropii picurându-le *
și bogată mila ta *celor care de-a pururea *la solirea ta *
vin, Stăpână, cerându-ți ajutorul *cel preaiute în primejdii *

Grabnic-Ascultătoare, cu dragoste.

[Loc] al ispășirii însuflețit *și-al vindecării necheltuit*
a toată darea comoară de nefurat,
[Grabnic-As]cultătoare, făcutu-te-ai,*
degrab întâmpinând pe cei *ce fierbinte te chemăm,*
și din scârbe pe robii tăi *izbăvindu-ne,*
și în vis arătându-te și-aieveja,*
preaslăvit de bucurie *umplând pe cei ce te laudă.

Slavă. Și acum. Glas 6.

Astăzi de praznic de seamă este pricină:
sosit-a strălucirea minunilor tale, de-Dumnezeu-Născătoare.
Că tu, ca ceea ce ești mântuirea neamului lui Adam și mare a bunătății,
de bunăvoie te-ai arătat nouă
preaiute apărare și ajutătoare binevoitoare.
Ce-ți vom aduce, dar, după vrednicie,
pentru darurile tale necercate pe care le primim?
Că gata păzitoare în viață pe tine te-am aflat,
și, ca o ancoră de nădejde făgăduințele tale dobândind, ne izbăvim.
Mărturisim, dar, harul, vestim facerea de bine
și, cu buze nevrednice sărutând Icoana ta cea sfântă,
luminat strigăm ție: Fă și acum lucrul purtării tale de grijă, Stăpână,
pe care oarecând l-ai săvârșit spre mântuirea sufletelor noastre.

La Litie.

Idiomela. Glas 1.

Bucură-te în Domnul, mânăstire a Dohiariului,*și'n taină ospătează-te
din dulcele Fecioarei;*că iată norul Ploii celei mai presus de ființă*și
nădejdea nestrămutată a creștinilor*cu negrăită bunăvoirea purtării sale
de grijă,*aripile întinzându-și,*ca un cort te-a acoperit pe tine;*pentru
aceasta și Icoana ei cea cu chip de lumină*ca o piatră de-Duh-purtătoare și
aurită năstrapă*întru tine ca o comoară s-a așezat;*din care scoțând tu
apele îndurărilor,*spre veselie cheamă pe cei din jurul tău,*cu glasul
înțelepciunii strigând:*Veniți și mâncați din bunătățile necheltuite,^{Prov}
9.5*pe care în mine Fecioara le-a gătit.*Ci, O, Născătoare de Dumnezeu

Grabnic-Ascultătoare,* nu depărta de la noi învederată purtarea ta de grijă,* că pe tine nădejde de mântuire te avem noi robii tăi.

Slavă. Și acum. Glas 4.

Veniți dar și înconjurați,* și davidicește cuprindeți* sfânt lăcașul acesta,¹* că într-însul, Maica milei, lucrurile ei aducătoare de bogăție,* mai cu învedere le arată credincioșilor;* că Icoana ei cea sfântă, vistierie de binefaceri* nouă spre agonisire a dăruit-o;* pentru aceasta, din bunătatea Fecioarei gustând, cu un glas să zicem:* Grabnic-Ascultătoare, nu lipsi a ne păzi în strâmtorările vieții* și a ne dăru cererile cele către mântuire.

La STIHOAVNĂ

Glas 5. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Bucură-te,* al bunătății Izvor* și-a milosteniei Mare de nesecat*
și Norule al vieții,* carele celor din boli* rouezi dulceață cu adevărat,*
Vedere a orbilor,* Îndreptare (slă)bănogilor*
Călăuzire* înviforaților pururea,*
și Limanule* nepotopit celor potopiți;*
Grabnic-Ascultătoare, tu,* scăparea bolnavilor,*
și colimvitră și grabnic*-dăruitoare a pruncilor,*
Bucură-te, Maică* a lui Hristos, Cel ce dă lumii* mare mila Lui.

Stih: *Ascultă, fiică , și vezi, și pleacă urechea Ta, și uită poporul Tău, și casa părintelui Tău, și va pofti Împăratul frumusețea Ta.*

Bucură-se,* Dohiariu săltând,* ca pe-o cunună aurită de mare preț*
trupeasca închipuire a Preacuratului tău chip*
pe tâmplele sale așezându-și-o;*
din care lucirile slavei Tale rodindu-se,*
ia ale tale* dăruiri cele mai dintâi*
ca împărtășire* nemuritoare, ție strigând:*
Fi-mi acoperământ și scut,* și laur și ajutor,*
precum cu milă, Fecioară,* oarecând te-ai făgăduit*
dăruind, Stăpână,* mântuire și iertare* și milă pururea.

Stih: *Fetei Tale se vor pleca bogați norodului.*

Toată,* cu chip preablând și slăvit,*

¹ În original: *vestită mănăstirea Dohiariului.*

întru luciri dumnezeiești strălucindu-le,*
te-arăți nevăzut acelora ce'n primejdie*
Îți cheamă, Fecioară, numele cel sfânt,*
și la toți ajutorul tău* și'nzdrăvenire preagrabnică*
le afli pururi,* celor ce-ți cântă cu dragoste,*
graiurile sfinte ale Cântării Cântărilor:
*Arată-ne nouă fața ta** în vremea necazului* ca o zi de veselie*
*și auzit fă-ne glasul tău** ca o sfântă izbăvire* și preadulce mângâiere*
Ascultătoare-preagrabnică.

Slavă. Și acum. Glas 8.

Veniți toți credincioșii* să slăvim măririle cele preastrălucite*
ale Născătoarei de Dumnezeu;*
căci ca o ușă a luminii cei nematerialnice*
la deprinderea sușurilor celor negrăite*
suie și îi duce* pe cei ce se desfată de minunile Ei.*
Să ne strălucim, dar, mințile, cei ce umblăm întru lumina ei;*
că iată stă de față, fiecăruia dăruind daruri de bine făcătoare,*
Cerul cel însuflețit,* Făclia cea ca aurul strălucitoare,*
Tronul Stăpânului cel preaînălțat,* Cetatea cea strălucită și vestită,*
întru care taina cea necuprinsă a golirii Cuvântului s-a săvârșit*
spre închipuirea noastră din nou și viață veșnică.

Tropar. Glas 1. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Cu icoana Ta slăvită,* Născătoare de Dumnezeu,*
ca și cu o fântână izvorâtă-de-Dumnezeu îmbogățindu-ne,*
dintr-înșa al minunilor șuvoi* luăm îmbelșugat ca din Eden;*
că tu, Grabnic-Ascultătoare, ești ajutor* celor ce te laudă:*
Slavă, Stăpână, darurilor tale;* Slavă, fecioriei tale;*
Slavă purtării tale de grijă* pururea către noi.

Al Acoperământului. Glas 4.

Astăzi poporul cel binecredincios luminat prăznuim* umbriți fiind prin
venirea ta, Maica lui Dumnezeu;* și căutând către preacinstită Icoana ta, cu
umilință grăim:* Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău acoperământ* și ne
scapă de tot răul,* rugând pe Fiul tău Hristos, Dumnezeul nostru,* să
mântuiască sufletele noastre.

LA UTRENIE.

După întâia stihologie. Sedealna. Glas 1. Τὸν τάφον Σοῦ.

Având turn neclătit* și temei al nădejdi*
și-al vieții iconom* și fântână a milei,*
Stăpână, purtarea ta* cea de grijă spre robii tăi,*
harul tău mărim* cel fără seamăn, Fecioară,*
Maică, și-ți cântăm,* Grabnic-Ascultătoare,* slăvite minunile.

Slavă. Și acum. Asemeni.

Precum te-ai arătat* trapezarului tainic,*
pe el în chip străin* încredințându-l de toate,*
precum te-ai făgăduit* așa și nouă arată-te,*
mintea luminând* ca să pricepem, Curată,*
și să împlinim* pururi poruncile sfinte* ale Celui născut al tău.

După a doua stihologie. Glas 4. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Cu-adevărat s-a spăimântat* ceata monahilor văzând*
pe monahul fără văz* văzul primindu-și minunat*
prin harul sfintei și preacuratei tale Icoane;*
și lucrarea ta* preastrălucită de minuni*
cu dor neplecat,* Maică Fecioară, au slăvit;*
ci cu-ale tale făgăduințe* îmbogățindu-se, Îți strigă:*

Mare'î purtarea* ta cea de grijă,* Grabnic-Ascultătoare, spre robii tăi.

Slavă. Și acum. Glas 3. Τὴν ὥραιότητα.

Al îndurărilor* Tale izvor bogat* și al minunilor* Tale adânc nespus*
cine să poată a-Ți cânta,* Fecioară, cum se cuvine?*

Că pururi Tu cu dragoste* izvorăști tuturor în dar*
ale binefacerii* dulci-curgătoare pâraiele*
și mântui din necazuri și primejdii,* Grabnic-Ascultătoare, pe rugătorii tăi.

După Polieleu. Sedealna. Glas 8. Τὸ προσταχθέν.

Porunca cea de la tine, Preacurată,* neîmplinind odinioară trapezarul*
slava ta a cercat-o și harul tău cunoscut-a,*
O, glasul tău plin de bunătate și sfânt!*

că fără'ncetare ai făgăduit,*
Preacurată, a te'ngriji* de cei ce-ți strigă cu dor,*
Grabnic-Ascultătoare, zicând: Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Slavă. Și acum. Aceeași.

Prochimen. Glas 4.

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

Stih: *Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta,
și uită poporul tău și casa părintelui tău, și va pofti Împăratul frumusețea ta.*

După Psalmul 50.

Slavă.

Astăzi deslușit laudând puterile minunilor tale, strigăm ție, Prealăudată:
Grabnic-Ascultătoare păzitoare fii turmei tale cuvântătoare
până la sfârșitul vieții, rugămu-ne.

Și acum. Aceași.

Stih: *Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....*

Și îndată idiomela. Glas 6.

Astăzi Athosul cel numit cu numele sfințeniei,
muntele cel arătat al Născătoarei de Dumnezeu,
precum a zis prorocul să *picure dulceață și să strige veselie*
că ocrotitoarea ei și solitoarea și acoperământul,
singura pururea-fecioară, spre laudă stă înaintea;
Pentru aceasta și razele puterilor sale celor de-bine-făcătoare întinzându-și
aprinde pe cei ce strigă:
Păzește-ne pe noi, Împărăteasă Grabnic-Ascultătoare,
că, iată, ca puii la acoperământul tău alergăm
și prin tine a ne mântui nădăjduim.

Apoi c a n o n u l p a r a c l i s u l u i,

Peasna I^a. Glasul al 8-lea. Ὡσαννὰ δεινομένης (Apa trecând'o).

Stihul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Slăvită mulțimea minunilor* și-a milelor tale* încercând a le lauda,*
Grabnic-Ascultătoare Stăpână,* ție din suflet mă rog, dăruiește-mi har.

stihul, apoi

Cine de lucrarea chipului tău* nu se minunează?* că de trei ori monahului
grăit-ai dintr' însul și Grabnic*-Ascultătoare, Fecioară, numitu-te-ai.

Slavă.

Marea ta minune cum voi putea* s-o vestesc, Stăpână?*
că pe monahul cel nemonah* întâi l-ai lovit cu nevederea*

apoi vedere i-ai dat cu puterea ta.

Și acum.

Bucură-te a Dohiaríului *sfântă mănăstire *
că pe Doamna zidirilor *acoperământ o ai și pază *
cum Însăși Ea lămurit s-a făgăduit.

iar în biserica Sfântului Grigorie din Politehnică zicem așa

Bucură-te a Politehnicii *biserica sfântă, *
că pe Doamna zidirilor *acoperământ o ai și pază, *
Icoana ei minunată primindu-o.

Peasna a III-a. Ουρανίας αψίδος.

Roditori arătat-ai, *Maică, pe cei fără prunci, *
toată sterpiciunea, Fecioară, *degrab dezlegându-o *
și întristarea gonind, *Grabnic-Ascultătoare; *
Cine, dar, măririle *nu ți le va vesti?

Toată lumea vestește *ale Icoanei tale minuni, *
Grabnic-Ascultătoare Fecioară, *la Apus și la Răsărit; *
că tu fântână te-arăți, *izvorătoare de haruri, *
celor ce cu dragoste *cheamă numele tău.

Slavă.

De la mâna femeii *cele cucernice s-a gonit *
boala cea cumplită, Fecioară, *cu cercetarea ta *
ci, izbăvindu-se *din durere aceea *
mulțumire a adus *degrab, bucurându-se.

Și acum.

Chipul tău, Preacurată, *s-a arătat prea'nfrumusețat, *
strălucind mai mult decât raza *cea curată a soarelui; *
Cine, dar, poate cânta *pe aceea de care *
cu frică și îngerii *și'acoperă fețele.

Sedealna Paraclisului. Glas 2. Προσβεία θεορμή (Păzitoare fierbinte).

Cu mare război *acum înconjurându-ne *
vrăjmașii văzuți, *Stăpână, și cei nevăzuți; *
îți strigăm cu dragoste: *Sfărâmă armele lor cu puterea ta, *
Grabnic-Ascultătoare, dăruind *celor ce'ți cântă *viață pașnică.

Peasna a IV-a. Auzii, Dumnezeuule.

Pân' la margini vestitu-s-a * cu-har-dăruită sfântă Icoana ta *
și pe limba tuturor stă * numele Grabnic-Ascultătoarei Maici.

Arătându-ți minunile * și'n vis și aievea, Maică a Domnului, *
săvârșești în lume pururea * lucruri preaslăvite cu puterea ta.

Slavă.

Cine, Maică, numele tău * a chemat vreodată și tu să nu'l auzi? *
că Grabnic-Ascultătoare ești * celor ce te cheamă cu evlavie.

Și acum.

Fericită făcutu-te-ai, * sfântă mănăstire-a Dohiaríului, *
cu al Grabnicei-Ascultătoare Maici * chip dumnezeiesc îmbogățindu-te.

iar la Politehnică

Fericită făcutu-te-ai, * biserică sfântă a Politehnicii, *
cu al Grabnicei-Ascultătoare Maici * chip dumnezeiesc îmbogățindu-te.

Peasna a V-a. Fă-ne luminați.

Cum, dar, voi privi * eu nevrednicul la chipul tău *
cel preacurat, Născătoare-de-Dumnezeu, *
Grabnic-Ascultătoare, * ochii avându-i preaîntinați?

Mare și uscat, * Împărăteasă a zidirilor, *
vestesc minunile chipului tău slăvit, *
că amândouă * desfătatu-s-au de harul tău.

Slavă.

Furul l-ai vădit, * ce-a răpit banii aproapelui, *
Împărăteasă și Maică a Domnului, *
și cu dreptate * înapoi i-ai dat aceluia.

Și acum.

Chipul tău curat * zugrăvit întru Icoana ta *
ca lumina'i strălucește pe cei ce'l văd *
și i se'nchină, * sărutându'l cu evlavie.

Peasna a VI-a. Vărsa-voi.

Cu dragoste * slugii arătându-te * ca o maică, l-ai chemat către tine, *
până ce, Maică-Fecioară, scăpat-a * nevătămat din prinsoarea tâlharilor; *
ci și noi, dară, robii tăi * să te-aflăm maică plină de dragoste.

Nu avem, * Preacurată, robii tăi, * altă scăpare afară de tine; *

pentru aceasta strigăm cu credință: * Scapă, Fecioară, din toată primejdia *
preasfântă mănăstirea ta * și pe cei care vin cu evlavie.

Slavă.

Scăpatu-l-ai * pe acela ce'n valuri * a chemat preacuratul tău nume; *
ci și pe noi * de înecul, Fecioară, * cel sufletesc și trupesc mântuiește-ne, *
și la limanul cel senin * al mântuirii, cu harul tău, scoate-ne.

Și acum.

Pe tine * mântuire te are * și scăpare'n primejdie lumea; *
pentru aceea * la icoana ta sfântă * de pretutindeni aleargă toți oamenii *
și toți te află în nevoi * mângâiere, Stăpână, și pavăză.

Condac. Glas 8. Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ.

La apărarea ta scăpând, Stăpâna cerului, *
ca la limanul cel senin ne mântuim degrab *
din primejdii de tot felul și din necazuri; *
că tu grabnic ajutor, Maică, văditu-te-ai *
celor care se închină Icoanei tale *
și îți cântă, strigând: * Bucură-te, Grabnic-Ascultătoare.

La apărarea ta scăpând, Stăpâna cerului, *
ca la limanul cel senin ne mântuim degrab *
din primejdii de tot felul și din necazuri; *
că tu, Grabnic-Ascultătoare, ajutor te-arăți *
celor care se închină Icoanei tale *
și îți cântă, strigând: *
Bucură-te, -a lumii apărătoare.

Icosul.

De sus nevăzut venind, Fecioară, ca o bună, ai binevestit acestei
Mănăstiri de-Dumnezeu-alese că tu îi ești ocrotitoare, Grabnic-
Ascultătoare; pentru aceasta purtarea ta de grijă osebită laudând-o,
strigăm:

Bucură-te, prin care Dumnezeu Se întrupează;
bucură-te, prin care vrăjmașul se omoară.
Bucură-te, a lui Adam celui stricăcios iarăși plăsmuire;
bucură-te, a sudorilor Evei odihnă.

Bucură-te, înălțime de nevăzut a milostivirii dumnezeiești;
bucură-te, adâncime de nesecat a harului începător de viață.
Bucură-te, că te-ai arătat rău de vindecări;
bucură-te, că ești vistierie de daruri.
Bucură-te, a multor bolnavi sănătate;
bucură-te, a celor sterpe grabnică izbăvire.
Bucură-te, a Mănăstirii Dohiariului acoperământ;
bucură-te, a întregului Munte Athos păzitoare;
Bucură-te, a lumii apărătoare.

S I N A X A R

În ziua întâia a lui Octombrie pomenirea o săvârșim a de-minuni-făcătoarei Icoane a Maicii Domnului Grabnic-Ascultătoarea, care se află în sfânta mănăstire a Dohiarului din Sfântul Munte.

Stih: Grabnic nu lipsi să ascuți glasul nostru,
Al celor ce căutăm, Maică, spre tine.

Tot în această zi pomenirea o săvârșim a sfântului acoperământ al Preasfintei Stăpânei noastre de-Dumnezeu-Născătoarei și pururea-fecioarei Maria.

Stih: Pe toți credincioșii acoperi, Curată,
Acoperământul și Scăparea lumii.

Tot în această zi pomenirea sfântului Apostol Anania.

Stih: Pietrele nevrând a cinsti Anania,
Cu pietre îl împroașcă rău-cinstitorii.

Tot în această zi pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Roman, făcătorul de condace.

Stih: Și'nainte Roman cânta pe Cuvântul,
Și îl cântă și-acum, cu Îngerii însă.

Tot în această zi pomenirea sfinților Mucenici Mihail din Mănăstirea Zoviei și a celor dimpreună cu dânsul treizeci și șase de monahi, care au mărturisit în enoria Sevastopolei.

Stih: Tăiat Mihail c'ucenici trei-spre-zéce,
În ceata monahilor mucenici intră.

Tot în această zi pomenirea sfinților șase Cuvioși Mucenici ce de sabie s'au săvârșit.

Stih: Mantia' mpúrpură monahii cei șase
Alegând nevoința mucenicieii.

Tot în această zi pomenirea sfântului Mucenic Domnín.

Stih: Zdrobirea trupului său Domnin răbdând'o,
Toată puterea satanei o zdrobește.

**Cuviosul Ioan Cucuzel, cel dulce-cântătorul,
carele în hotarele marii Lavre din Athos s'a nevoit, în pace se săvârșește.**

Stih: Și-acum sus îi cânti Împărătesei Maicei,
Cu cei netrupești, fericite Ioane.

**Cuviosul Grigorie Domesticul, carele în aceeași mare Lavră a Athosului s'a
nevoit
și ban de aur a luat de la Născătoarea-de-Dumnezeu, în pace se săvârșește.**

Stih: Nu ban primești întru cele de sus, iarăși,
O, Grigorie, ci a Domnului slavă.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne pe noi. Amin.

Peasna a VII-a. Tinerii din Iudeea.

Dăruit-ai vederea, * Grabnic-Ascultătoare Stăpână, orbilor; *
ci grabnic luminează * și ochii noștri, Maică, * cei trupești și cei sufletești, *
ca să-ți cântăm ne'ncetat * măririle, Stăpână.

Dăruit-ai auzul, * Preacurată Fecioară Marie, surzilor; *
Deschide, dar, și nouă * urechea sufletească * și trupească asemenea *
ca să-ți cântăm ne'ncetat * măririle, Stăpână.

Slavă.

După cum izbăvit-ai * oarecând de lăcuste pe cinstitorii tăi, *
asemeni de acestea * și toată vătămarea * izbăvește-ne și pe noi, *
ca să-ți cântăm ne'ncetat * măririle, Stăpână.

Și acum.

După cum îndreptat-ai, * Preacurată Fecioară, pe slăbănog oarecând, *
îndreaptă-ne asemeni * cu-a ta ocrotire * și pe noi cei slăbănogiți, *
ca ne'ncetat să-ți cântăm * măririle, Stăpână.

Peasna a VIII-a. Pe Împăratul.

Din felurite * boli, Preacurată Fecioară, * izbăvește-ne cu apărarea ta caldă, *
precum izbăvit-ai * pe mulți odinioară.

Izvor de daruri, *Grabnic-Ascultătoare, *Icoana ta arătat-u-s' a lumii *
din care iau pururi *cei însetați, Fecioară.

Lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Domnul.

Descoperindu' l *pe cel pierdut, Precurată, *bucurie tuturor dăruit-ai, *
că mare e, Maică, *harul Icoanei tale.

Și acum.

Poruncii tale, *Împărăteasa zidirii, *toate stihiile grabnic se pleacă; *
de carii izbăvește' i *pe cei care te cheamă.

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului
cântându' L și preaînălțându' L întru toți vecii

»Pe Împăratul *Ceresc, pe Care Îl laudă *Oștile Îngerești, lăudați' L *
»și preaînălțați' L întru toți vecii.

Apoi Peasna a IX^a. Întâi Irmósul, fără stih.

»Fecioară Precurată, *cei mântuiți prin tine *
»de-Dumnezeu-Născătoare te mărturisim, *
»cu netrupeștile Cete *pe tine mărindu-te.

Cu râvnă la Icoana *cea din Dohiaríu *toți cei ce sunteți în boli adunați-vă, *
că'ntr-înșa Doctorul mare *și nemitarnic stă.

Icoana ta se-arată *altă scăldătoare *a Siloamului, Maica Stăpânului, *
boala din trup și din suflet *cu totul gonindu'o.

Slavă.

Icoana Precuratei, *cea din Dohiaríu, *ca o făclie lucește marginilor *
și'mbelșugat luminează pe cei ce O laudă.

Și acum.

Cu toții la Icoana *Grabnic-Ascultătoarei, *
cei din primejdii, veniți cu evlavie, *
ca să luați preabogatul ei har al minunilor.

Exapostilarie. *Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.*

Vistierie a milei *și scut creștinilor fiind, *
Grabnic-Ascultătoare, *dintru urgie și necaz *
pe cinstitorii tăi scapă-i, *de-Dumnezeu-Născătoare.

La Laude. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Să alergăm cu credință, * întru cântări prăznuind, *
toți iubitorii slavei * Maicii Domnului nostru; *
că iată strălucit-a plină de har, * plină de slavă și străluciri, *
pomenirea slăvitelor ei minuni, * pe credincioși întru totul sfințind.

Dohiariu cu râvnă * azi să se bucure *
căci corn al Amalteii * și izvor de la Domnul *
Icoana Născătoarei-de-Dumnezeu * minunat dobânditu-și-a, *
duhovnicească dulcează pururi rodind * celor care se închină ei.

Împodobită, Fecioară, * cu raze dumnezeiești, *
grabnic-întâmpini pururi, * pretutindeni chemată, *
și mântui din cumplite împresurări, * din ispite și strâmtorări *
pe credincioșii ce vin la solirea ta, * Grabnic-Ascultătoare, cu dragoste.

Harul tău, Maică, preamare * și' mbelșugat curgător, *
cel al preaînțeleptei * purtării tale de grijă, *
Grabnic-Ascultătoare, întru cântări * îl mărim credincioșii toți; *
Nu înceta, dar, Fecioară, a-ți împlini * cea spre noi făgăduința ta.

Slavă. Și acum. Glas 5.

Ale dăruirilor tale fântâni, de-Dumnezeu-Născătoare, întinzându-se
Îmbată curțile Bisericii. Că tu, ca un râu al lui Dumnezeu,
nu numai cetatea celor întâi-născuți o veselești,
ci și părții pământului adesea faceri de bine îi dai.
O, a ta caldă cercetare! Că tuturor numaidecât ajuți
ușurând durerea inimilor.
Pentru aceasta, Prealăudată, ascultă glasul nostru
și mântuiește turma ta de toată nevoia.